

Arrest

nr. 219 736 van 12 april 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat I. FONTIGNIE
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 26 november 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2019.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. FONTIGNIE en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde te zijn geboren op 3 maart 1993 in de stad Luanda, wijk Kilamba Kiaxi, in Angola, en tot de etnische groep Bantu te behoren. Uw ouders wonen in Uige, en u woonde bij uw oom Antonio in Luanda. U bent er naar de lagere school, Collegio do Fula, gegaan, en daarna naar de middelbare school, genaamd Collegio Lumbu. Nadat u het middelbaar heeft afgemaakt, deed u een korte lerarenopleiding van drie maanden. Vanaf het jaar 2014 gaf u les aan de school Collegio Bondo Adelina, in Luanda. In het jaar 2014 begon u een relatie met M.R.. U kreeg met haar een zoon, genaamd O.. Deze relatie is beëindigd sinds u in België verbleef.

In het jaar 2012 heeft u zich aangesloten bij de revolutionaire groepering van Angola, Movimento di Jovens Revolucionarios de Angola (MJRA). Dit deed u op aanraden van uw oom Antonio, omdat de MJRA op zoek was naar jongeren met nieuwe ideeën. U nam deel aan manifestaties, en u verspreidde t-shirts en pamfletten. In het jaar 2013 werd u twee maal gearresteerd omdat u aan een manifestatie had deelgenomen. U werd telkens een vier à vijf tal dagen aangehouden, maar daarna terug vrijgelaten. Uw naam werd wel genoteerd bij de autoriteiten. Ook in het jaar 2015 werd u gearresteerd vanwege een deelname aan een manifestatie, en een aantal uur vastgehouden op een onbekende plaats. U werd geslagen en u liep verwondingen aan het gezicht op. Daarna werd u opnieuw vrijgelaten.

Op 20 juni 2015 kwamen leden van uw politieke groepering, MJRA, in een boekhandel bijeen om een boek te bespreken. Tijdens deze vergadering werden zij door de autoriteiten gearresteerd op verdenking van samenzwering. Zij werden ervan verdacht een coup te willen plegen. Twee dagen nadat de arrestaties waren verricht, vertrok u naar Uige. Uw naam was immers bekend bij de autoriteiten vanwege uw deelname aan de manifestaties, en u was bang om eveneens te worden gearresteerd. U besloot onder te duiken in de stad Uige, en een valse identiteit aan te nemen, onder de naam S.M.. Uw vriend en ex-collega, genaamd P.C., hielp u bij het verkrijgen van valse documenten. In Uige, begon u les te geven aan de school Imec, waar ook uw vriend Paulo werkte, en u verbleef ondertussen bij uw ouders. Ongeveer in het midden van het jaar 2017, kreeg de school Imec een nieuwe directeur, genaamd F.F.. Hij had een functie binnen de regerende partij in Angola, de Movimento Popular de Libertação de Angola (MPLA). Deze directeur verplichtte leraren en leerlingen van de school om deel te nemen aan politieke campagnes. U was echter niet akkoord met deze gang van zaken, en u heeft zich tegen deze eisen verzet. Uiteindelijk kwam de directeur uw ware identiteit te weten, en hij bedreigde u en uw familie. Daarop besloot u het land te verlaten. Met behulp van uw vriend P.C., regelde u een reis naar Europa. Het regelen van de reis duurde ongeveer twee maanden. U vertrok op 2 september 2017 met het vliegtuig naar Portugal. Daarna kwam u met de auto naar België. U kwam aan in België op 9 september 2017. U heeft een verzoek tot internationale bescherming ingediend op 18 september 2017.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde te zijn gevlucht uit uw land van herkomst, Angola, omdat u zou worden vervolgd door de Angolese autoriteiten vanwege uw lidmaatschap van de politieke groepering Movimento di Jovens Revolucionarios de Angola (MJRA). Eveneens vreest u vervolging vanwege uw verzet tegen de directeur F.F., van de school Imec, in de stad Uige, die banden heeft met de regerende partij in Angola, namelijk de Movimento Popular de Libertação de Angola (MPLA).

Vooreerst, dient opgemerkt, dat u absoluut niet aannemelijk weet te maken dat u daadwerkelijk lid was van de politieke groepering MJRA. Zo bent u uitermate vaag en onduidelijk over de redenen van uw toetreding tot de MJRA, over de doelstellingen van MJRA en de taken die u heeft uitgevoerd voor deze beweging. **In het algemeen komen uw verklaringen ook danig weinig begrijpelijk en incoherent over.**

U stelde te zijn toegetreden tot de groep MJRA in het jaar 2012, op aanraden van uw oom Antonio (zie notities CGVS, p.29). U vertelde dat een aantal vrienden bij deze groep waren aangesloten, en dat zij mensen zochten met nieuwe ideeën. Uw oom zag u als iemand die aan deze nieuwe ideeën kon meewerken. Gevraagd wat uw eigen interesse was om tot de groep toe te treden, zei u – zeer vaag – dat u altijd al verschillende interesses had gehad, en interesse had gehad in verschillende beroepen. U zag de partij als een opstap om iets anders te bereiken. U vergeleek uw antwoord met uw activiteiten in België, en u stelde dat u in België Frans studeert, maar dat uw volgende doel de studie van het Nederlands is. Gesteld dat deze groepering gekant is tegen het huidige regime in Angola, en niet zo

maar een groepering is, en u **opnieuw** gevraagd of u dan geen andere drijfveer had om toe te treden tot deze politieke beweging, zei u – wederom uiterst vaag - dat u ook altijd politieke ambities had gehad. U wilde samen met de groep tot een volwaardige partij evolueren en eventueel een functie uitoefenen, en deelnemen aan de verkiezingen. **Er dient opgemerkt dat u de redenen voor uw toetreding tot de MJRA slechts op een zeer vage manier kan toelichten, en geen enkele link legt met uw eigen, persoonlijke belangstelling voor de partij.** Er werd u dan ook gevraagd wat de MJRA met de partij wilde bereiken, en u antwoordde dat zij vooral jongeren wilden bereiken, via de opvoeding (zie notities CGVS, p.29). Volgens u, is dit het belangrijkste en het meest essentiële, maar is dit gebrekkig in uw land [Angola]. U stelde dat de meeste leden [van de MJRA] actief zijn in opvoeding, en dat ze enerzijds deze opvoeding willen, en anderzijds is er ook de politiek die heel actief is. Gezien uw antwoord niet echt duidelijk was, werd u op **opnieuw** gevraagd welke standpunten de MJRA inneemt, en u antwoordde – opnieuw uiterst onduidelijk – dat hun eerste doel is om naar de bovenstad te vertrekken en daar iets te bereiken, maar dat het belangrijk is om eerst het volk te bereiken in de benedenstad, via manifestaties. Andermaal, was uw antwoord dus uiterst vaag, en er werd u dan ook **een derde maal** de kans gegeven om het doel van de MJRA uiteen te zetten. U antwoordde dat jullie vooral het hoogste niveau van de macht willen bereiken, en jongeren willen motiveren om achter jullie te staan, via jullie politiek (zie notities CGVS, p.30). Gezien uw antwoorden opnieuw uiterst onduidelijk bleken, werd u gevraagd of uw partij dan de president wilde leveren, en u stelde dat jullie [de MJRA] daarin het volste vertrouwen hadden, dat jullie grote voorbereidingen aan het treffen waren, maar dat er nog veel moest gebeuren voordat dit - het leveren van de president - kon worden gerealiseerd. **Gezien u op geen enkel moment in staat bleek een meer concreet antwoord te geven over de ambities en doelstellingen van de MJRA,** werd u nog **een vierde keer** de kans gegeven om een duidelijker antwoord te formuleren, en zodoende werd u gevraagd wat er nog allemaal moest gebeuren voordat uw partij de president zou kunnen leveren. U antwoordde – opnieuw zeer algemeen en geenszins concreet - dat ideeën moesten worden samengebracht, en dat jullie ook gingen spreken met verschillende universiteitsprofessoren, zoals Gene Sharp, die bezig is met politieke wetenschappen, en die de partij met raad en daad kan bijstaan. **Aldus, blijkt uit uw antwoorden, dat u absoluut niet in staat bent om een duidelijk en concreet antwoord te formuleren op de vraag naar de concrete doelstellingen van de partij, waartoe u zei te behoren sinds het jaar 2012. U vervalt steeds slechts in vaagheden en algemeenheden.** Niet veel later tijdens het persoonlijk onderhoud, kreeg u echter **een vijfde keer** de kans om meer over de partij MJRA te vertellen. Zo vertelde u dat de partij in het jaar 2011 werd opgericht door de heer Domingo da Cruz (zie notities CGVS, p.30). Er werd u dan ook gevraagd om welke redenen hij die groepering had opgericht, en wat hij voor de groep had gedaan, maar u kon enkel stellen dat hij de plaats bepaalde waar jullie vergaderden, en dat er veel goede ideeën van hem kwamen. **Het dient opgemerkt dat u ook deze vraag slechts weinig begrijpelijk heeft beantwoord,** maar toch kreeg u opnieuw de kans meer over de partij te vertellen, en werd u gevraagd om welke redenen hij [Domingo da Cruz] de groepering initieel had opgericht, maar u antwoordde – opnieuw danig weinig concreet - dat hij een andere visie had dan de partijen die reeds bestonden, en meer specifiek [een andere visie] dan de partij die aan de macht is (zie notities CGVS, p.31). U stelde – absoluut weinig ernstig – dat hij een tegenovergestelde visie had [dan degene van de partij die aan de macht is]. Gevraagd wat deze andere visie dan inhield, kon u zich geenszins nader verklaren, en antwoordde u enkel in algemene termen, namelijk dat de visie gebaseerd is op de mens, op de levenskwaliteit, en ook de levenskwantiteit. Het enige wat u uiteindelijk in staat was te verduidelijken, is dat de partij de slechte behandeling van de gevangenen aanklaagde, en de invloed van de veranderingen van handboeken in de scholen. **Aldus, kan enkel worden geconcludeerd, dat u zeer weinig bekend bent met de groepering MJRA en hun ambities, waardoor u absoluut niet aannemelijk kan maken ooit lid te zijn geweest van deze partij.** U kon uw lidmaatschap bovendien niet aantonen met enig document, omdat u stelde dat uw lidkaart werd bewaard door het partijbestuur, en dat deze personen werden gearresteerd (zie notities CGVS, p.30). Er kan echter niet worden ingezien om welke redenen u uw lidkaart niet zelf kon bewaren, en uw uitleg hiervoor is danig ontoereikend. U stelde namelijk dat het een kwestie van privacy was, omdat u niet wilde naar buiten komen met uw lidmaatschap, omdat revolutionairen niet graag gezien worden. Niet veel later tijdens het gehoor, zei u echter campagne te voeren voor de groepering MJRA, en t-shirts en pamfletten uit te delen (zie notities CGVS, p.32), hetgeen duidelijk strijdig is met uw wens om een onbekend lid van de MJRA te blijven.

Voorts, hoewel hierboven reeds werd vastgesteld dat u absoluut niet aannemelijk weet te maken ooit lid te zijn geweest van de groepering MJRA, zijn ook uw andere verklaringen over uw politiek activisme doorheen het gehoor, danig strijdig met de visies die u [en de partij MJRA] beweerde te hebben. Zo stelde u dat u politieke ambities had, en ooit misschien een functie wilde uitoefenen (zie notities CGVS, p.29), maar bleek u uiteindelijk enkel t-shirts en pamfletten uit te delen

voor de partij MJRA (zie notities CGVS, p.32). Daarenboven, is uw wens om deel te nemen aan de verkiezingen, en uiteindelijk ooit een functie te willen uitvoeren (zie notities CGVS, p.29), dan weer in strijd met uw verklaringen niet naar buiten te willen komen met uw lidmaatschap, omdat revolutionairen niet graag gezien worden (zie notities CGVS, p.30). Eveneens, zei u sinds het jaar 2016 in het bezit te zijn van een kieskaart, maar ging u niet stemmen, omdat veel van uw collega's waren omgekocht, en omdat u het daarom niet de moeite vond om te gaan stemmen (zie notities CGVS, p.22). Het dient opgemerkt dat deze verklaringen **gewoonweg verbazend** zijn, gegeven de strijdigheid met de door u genoemde politieke ambities die u later tijdens het persoonlijk onderhoud heeft aangehaald (zie notities CGVS, p.32). Sterker nog, u kon zich niet eens herinneren wanneer de verkiezingen in Angola zijn doorgegaan (zie notities CGVS, p.20). Wat betreft de door u aangehaalde arrestaties van uw partijleiders [van de MJRA], op 20 juni 2015, die de aanleiding waren van uw vlucht naar de stad Uige, alwaar u onderdook met een andere identiteit (zie notities CGVS, p.20), dient opgemerkt, dat u – opnieuw strijdig met uw beweerde politieke geëngageerdheid – geenszins op de hoogte bent van de gebeurtenissen die volgden op deze arrestaties. U vertelde dat er na de arrestaties een proces tegen uw leidinggeevenden was aangespannen (zie notities CGVS, p.23). Gevraagd wat er op dit proces werd beslist, antwoordde u – vaagweg – dat een aantal onder hen werden veroordeeld, en een aantal werden vrijgelaten. Later tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd wat er dan gebeurd is met de personen die werden veroordeeld, en waar deze zijn op dit moment, zei u – opnieuw uiterst verbazend – dat u geen contact meer heeft met hen, en dat de afloop u niet bekend is (zie notities CGVS, p.35). Gevraagd of de gearresteerde personen nog steeds in de gevangenis verblijven, stelde u het niet te weten. Gevraagd naar de redenen om dewelke u de ontwikkelingen over dit proces niet heeft gevolgd, antwoordde u dat u in het centrum [in België] was, dat u hier [in België] een leven probeert op te bouwen, en u probeert bezig te houden met dingen die hier belangrijk zijn. Geconfronteerd met het feit dat deze arrestaties een aanleiding waren tot uw vlucht uit Luanda, en uiteindelijk naar België, en gevraagd om welke redenen u deze dan niet zou opvolgen, zei u – weinig ernstig – dat u geen toegang hebt tot een telefoon die u de gelegenheid zou geven om rechtstreeks contact op te nemen om te weten te komen hoe het met hen gaat, en dat u geen toegang heeft tot sociale netwerken. Nogmaals gesteld dat u toch contact kan opnemen met kennissen uit Angola, en of de pers kan volgen, antwoordde u – opnieuw weinig ernstig – dat de meeste mensen waarmee u bevriend was tot die groep [de MJRA] behoorden, en dat u er geen contact meer mee heeft, maar enkel contact heeft met Angolezen die in uw centrum [in België] verblijven. U stelde daarenboven geen groot contact te hebben met de pers, en niet vaak buiten te komen, geen sociaal netwerk te hebben, en geen profiel op de sociale netwerksite facebook. **Dat u zich niet meer zou informeren naar de situatie van uw leidinggeevenden in Angola, terwijl uw eigen problemen het gevolg waren van hun arrestatie, getuigt van zodanig weinig interesse in uw eigen wedervaren, dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde lidmaatschap van de groepering MJRA, en het vermeende activisme die u in het kader van deze groepering heeft gesteld.**

Gezien geen geloof kan worden gehecht aan de door u beweerde lidmaatschap van de partij MJRA, kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de door geopperde vervolgingsfeiten die voortvloeiden uit dit lidmaatschap, en zodoende maakt u niet aannemelijk een oprechte vrees voor vervolging te koesteren bij terugkeer naar uw land van herkomst, namelijk Angola. Echter, naast het feit dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door u beweerde lidmaatschap van de politieke beweging MJRA, kan ook om andere redenen geen geloof gehecht worden aan de redenen voor uw vertrek uit Angola. U stelde immers dat de leidinggeevenden van uw partij MJRA werden gearresteerd op 20 juni 2015, en dat u vreesde ook te worden gearresteerd in de nasleep (zie notities CGVS, p.20). U besliste daarop om uit de stad Luanda te vertrekken, en u in de stad Uige te vestigen, met een andere identiteit, onder de naam van S.M.. U ging er werken aan de school Imec, maar werd uiteindelijk vervolgd door de directeur van de school, genaamd F.F., omdat u zich verzette tegen zijn eisen. Hij eiste namelijk dat leerlingen en leerkrachten zouden deelnemen aan de campagnes van de regerende partij MPLA (zie notities CGVS, p.20-21). **Er kunnen echter ernstige bedenkingen worden gemaakt bij de geloofwaardigheid van uw vermeende onderduiken in de stad Uige, en de daaropvolgende problemen met de directeur van de school Imec, die uiteindelijk zouden hebben geleid tot uw vertrek uit uw land van herkomst, Angola.**

Ten eerste, bleken uw verklaringen omtrent uw valse identiteit, onder de naam S.M., danig incoherent en bijgevolg weinig geloofwaardig. Zo stelde u aan het begin van het persoonlijk onderhoud deze naam te hebben gebruikt vanaf 22 juni 2015, maar niet zeker meer te weten tot wanneer u deze heeft gebruikt (zie notities CGVS, p.7). U verklaarde dat de valse documenten onder deze naam werden geregeld door de heer P.C. (zie notities CGVS, p.8). Vreemd genoeg, bleek u zich niet te herinneren wanneer hij deze valse documenten voor u heeft geregeld. U verklaarde dat u toen

[op het moment van het regelen van de documenten] al aan de school [Imec] werkzaam was, en dat hij [P.C.] de valse documenten heeft geregeld, nadat u reeds in de stad Uige was gaan wonen. U bleek dus – verbazend genoeg - in de school [Imec] naar een positie als leerkracht te hebben gesolliciteerd onder uw **echte naam**, namelijk met de achternaam “V.”. U zou daarbij zijn geholpen door een collega, genaamd S.Z. (zie notities CGVS, p.9). **Op zich is het reeds uiterst verwonderlijk dat u zou willen onderduiken met een andere identiteit, in de stad Uige, uit angst voor arrestatie door de Angolese autoriteiten, terwijl u nog niet in het bezit was van valse identiteitsdocumenten. Nog verwonderlijker, is echter dat u niet eens bij de school Imec heeft gesolliciteerd onder deze valse identiteit, maar solliciteerde onder uw eigen naam, namelijk “V.”, hetgeen het doel van het aannemen van een valse identiteit volledig ondermijnt.** Niettemin, bleken uw daaropvolgende verklaringen **nog verwarrender en nog minder begrijpelijk.** Omdat u stelde dat S.Z. u had geholpen bij uw sollicitatie in de school Imec, werd u gevraagd op welke manier hij u had geholpen (zie notities CGVS, p.10). U antwoordde, gewoonweg onbegrijpelijk, dat u zijn identiteit [van S.Z.] had gebruikt, via een kaart zonder foto, maar wel met een familienaam. Aangezien u – voor de zoveelste maal – geenszins duidelijk was, werd u dan ook gevraagd om welke redenen u zegt dat u onder de naam “V.” heeft gesolliciteerd, maar toch S.Z.’s identiteit heeft gebruikt, en u antwoordde dat iedereen op school u kende onder de naam “V.”, maar dat u na twee dagen contact had met S.Z., waardoor het gemakkelijk was om in contact te komen met P.C., en uw identiteit te wijzigen naar “Monteiro”. **Er dient opgemerkt dat u volstrekt niet in staat blijkt om op een duidelijke manier uiteen te zetten hoe u een valse identiteit verwierf, en wanneer en hoe u deze heeft gebruikte om een positie aan de school Imec te bemachtigen.** Gezien u stelde dat men u in de school onder de naam “V.” kende, werd u gevraagd of de school uw naam dan heeft veranderd, wanneer u zelf was veranderd van identiteit, en u antwoordde dat enkel de directie u onder de naam “V.” kende, omdat u, voor u aan het werk ging, en in contact zou treden met de leerlingen, eerst een sollicitatieprocedure moest doorlopen. De leerlingen kenden u dus niet onder de naam “V.”. **Opnieuw bleken uw antwoorden verbijsterend onduidelijk, daar niet kan worden ingezien om welke redenen de directie akkoord zou gaan met een verandering van naam en identiteit van één van zijn nog maar net aangenomen leerkrachten.** Er werd u dan ook gevraagd hoe de directie reageerde op uw vraag om uw identiteit te mogen veranderen nadat u reeds als leerkracht was aangenomen onder de naam “V.”, en u zei dat de directie er zeker niet negatief op reageerde, omdat Paulo [Conçalves] bepaalt wat kan en niet kan, en wat toegelaten is of niet. De directie heeft klaarblijkelijk niet eens gevraagd om welke redenen u uw naam wilde veranderen, omdat Paulo [Conçalves] uw situatie kende. **Buiten het feit dat het weinig geloofwaardig is dat u uw identiteitswijziging dergelijk weinig professioneel heeft aangepakt, kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw verwarrende en weinig samenhangende verklaringen betreffende uw sollicitatie bij de school Imec. Dat de directie van de school zo maar zou aanvaarden dat u uw naam veranderde nadat u reeds met een andere naam was aangenomen, enkel en alleen omdat één persoon, P.[C.], u in bescherming nam, is danig weinig geloofwaardig en doet gewoonweg afbreuk aan uw verklaringen ooit een andere identiteit te hebben aangenomen in de stad Uige, om onder te duiken uit angst voor de Angolese autoriteiten.** Bovendien, kan ook worden opgemerkt, dat uw verklaringen in verband met de tijdspanne waarin u deze andere identiteit zou hebben aangenomen, absoluut strijdig zijn. Zo zei u eerst dat u een andere identiteit aannam vanaf 22 juni 2015, wanneer u naar de stad Uige verhuisde (zie notities CGVS, p.7), om daarna te stellen dat u toch onder de naam “V.” solliciteerde in de school Imec, in de stad Uige (zie notities CGVS, p.9), en dit in de **maand februari, van het jaar 2016** (zie notities CGVS, p.10). Eveneens, bleek u in het **jaar 2016** een nieuwe kieskaart te hebben aangevraagd, in de stad Luanda, onder uw **werkelijke naam, namelijk O.L.V.** (zie notities CGVS, p.20). **Zodus, kan enkel worden opgemerkt dat de coherentie van uw verhaal ver zoek is.** Ten slotte, wijst het feit dat u een kieskaart ging halen bij de administratie van de gemeente Kilamba Kiaxi, in de stad Luanda, onder uw eigen, werkelijke naam (zie notities CGVS, p.20), er enkel op dat u geenszins een vrees voor de Angolese autoriteiten diende te koesteren.

Ten tweede, kan u op geen enkele manier duidelijk de situaties uiteen zetten waarin u problemen met de nieuwe directeur van de school, genaamd F.F., zich afspeelden. **U blijkt zich geen enkele situatie meer gedetailleerd voor de geest te kunnen halen, en opnieuw blijken uw verklaringen erg onsamenhangend en verwarrend.** Zo stelde u dat u geen interesse had om campagne te voeren voor de MPLA, dat u dit ook liet blijken, en dat de directeur daardoor wist dat u niet aan dezelfde kant stond [als hem] (zie notities CGVS, p.20-21). U vertelde dat hij uw werkelijke naam begon op te zoeken, en dat hij u met de dood bedreigde, en uiteindelijk ontslagen heeft (zie notities CGVS, p.21). Gevraagd wanneer de eerste keer was dat u tegen de eisen van de directeur was ingegaan, antwoordde u dat dit tijdens een les was, en dat u had gezegd dat hij het recht niet had om zich te mengen in de vorming van de leerlingen, omdat zij nog niet op de hoogte waren van de politiek (zie notities CGVS, p.25). U heeft dit aan de directeur gemeld in het bijzijn van de leerlingen. Gevraagd om welke redenen u niet eerst een

[privé-]gesprek met hem zou aangaan, zei u opeens – in tegenstelling tot uw eerdere verklaringen - dat u wel al eens had gesproken in gesloten kring, maar dat dit geen enkel effect op hem heeft gehad. U stelde dat hij de vrijheid nam om rechtsreeks met de leerlingen te spreken, en u vond dat u daarom ook tegen hem in kon gaan, en een debat kon creëren. Verbazend genoeg, stelde u zich niet te herinneren wanneer dit eerste gesprek was doorgedaan. Gevraagd om u het gesprek opnieuw voor de geest te halen, en gevraagd om in te schatten hoe lang na de aanstelling van de directeur u dit gesprek heeft gehad, zei u opnieuw het zich niet te herinneren, en herhaalde u dat u het niet weet. **Er werd u echter een derde keer de kans gegeven** om de situatie waarin het gesprek doorging te verduidelijken, en zodoende werd u gevraagd of het gesprek misschien naar aanleiding was van een specifieke regel of eis van de directeur, maar u antwoordde – absoluut vaag en ontwijkend – dat het vooral op basis is van de leerlingen, en dat de missie van een leerkracht erin bestaat om iemand te vormen en niet te beïnvloeden (zie notities CGVS, p.26). **U kreeg nog een vierde keer de kans** om aan te geven wat de aanleiding was van uw tegenstand tegen de nieuwe directeur van de school, en zo werd u gevraagd of er misschien iets specifiek was voorgevallen waardoor u zou ingaan tegen de directeur, maar **u was absoluut niet in staat om ook maar iets concreets te vertellen**, en u stelde dat er geen specifieke gebeurtenis was, en u vervolgde – geenszins op de vraag antwoordend – dat u de leerlingen soms behandelde als uw eigen kinderen, dat u een vader en broer wilde zijn voor hen, met hen in gesprek wilde gaan, en u zich in hun schoenen probeerde te plaatsen. **Een vijfde en laatste maal** gevraagd of u zich dan geen enkele specifieke situatie kan herinneren waardoor uw tegenstand werd opgewekt, antwoordde u – opnieuw naast de kwestie - dat het vooral vanwege zijn [de directeurs] hardnekkigheid was. Pogingen tot het verkrijgen van een begrijpelijk antwoord uwentwege werden daarop gestaakt. **U kon eveneens niet duidelijk maken hoe de directeur, F.F., op de hoogte was van uw werkelijke naam.** U stelde dat hij uw werkelijke naam te weten kwam halverwege het jaar 2017 (zie notities CGVS, p.25). Gevraagd hoe hij op de hoogte was van uw werkelijke naam, zei u – absoluut vaag – dat hij onderzoek had verricht, en dat hij het op die manier te weten kwam. Gevraagd om welke redenen hij onderzoek verrichtte naar u, zei u dat hij zag dat u de koppigste was, die het meeste moeite deed om de leerlingen te overtuigen niet te doen wat hij [de directeur] voorstelde. Hij zei dat hij wist wie uw ouders waren, wie uw broer en zus waren, en welke scholen u allemaal had bezocht (zie notities CGVS, p.27). Hij dreigde ermee uw familie te vermoorden, en u naar een donkere plek te brengen, waarover u daarna niets zou kunnen navertellen. **Naast het feit dat u absoluut niet in staat bent om duidelijk aan te geven om welke redenen u niet akkoord was met de directeur, en slechts vaag kan aangeven hoe de directeur uw werkelijke identiteit dan wel te weten kwam, dient opgemerkt dat uw acties in de school, en uw verzet tegen de directeur, enkel kan worden gezien als buitengewoon roekeloos gedrag van uw kant.** Zo was u reeds ondergedoken onder een valse identiteit omdat u bang was te worden gearresteerd door de Angolese autoriteiten vanwege uw lidmaatschap van de oppositiebeweging MJRA (zie notities CGVS, p.20). U wist eveneens dat de nieuwe directeur Fonseca lid was van de regerende partij, en dus de autoriteiten, namelijk de MPLA, en dat hij zelfs vice-secretaris van de partij was (zie notities CGVS, p.21). Deze directeur verwachtte dat u zou stoppen met mensen tegen hem op te zetten, maar u wilde dit niet, omdat u toen al een lange tijd een revolutionair was (zie notities CGVS, p.27). Dat u slechts volhardde in uw verzet tegen deze persoon, na herhaaldelijke bedreigingen, getuigt van een zodanig roekeloos gedrag, dat absoluut afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van de feiten die zich in de stad Uige hebben afgespeeld. Er werd dan ook geconfronteerd met uw daden, en aldus werd gesteld dat u reeds eerder was gevlucht van de autoriteiten, dat u een andere woonplaats had moeten kiezen, en in een andere school moest werken, en werd u eveneens gevraagd of u uw daden dan niet roekeloos vindt, maar uw antwoord was **allesbehalve begrijpelijk of logisch** (zie notities CGVS, p.26). U zei dat u ondertussen al een tijdje actief was op de school en dat u betrokken was bij de leerlingen. U zag bij hen een bepaald licht, en een bepaalde vooruitgang. Met de komst van de nieuwe directeur, die een andere strekking had, werd roet in het eten gegooid, en daar wilde u tegenin gaan. U wilde in de stad Uige dezelfde dingen bereiken dan de dingen die u had bereikt in de stad Luanda. **Uw antwoord is echter tergend weinig logisch.** Uw vrees voor de regerende partij MPLA was immers zodanig groot dat u moest onderduiken in een andere stad, en onder een andere naam, maar nu zou u dit leven volledig op de helling zetten, en ingaan tegen hoge leden van de MPLA, enkel en alleen omdat u zich betrokken voelde bij de leerlingen van de school Imec. Opeens, wanneer ook uw familie werd bedreigd, wilde u toch uw revolutionaire aard tonen (zie notities CGVS, p.27). Er werd u dan ook gevraagd of u niet gewoon ontslag kon nemen, en ergens anders kon gaan werken, gezien uw situatie op zijn minst precair was te noemen, maar u zei dat u niet van job wilde veranderen, omdat u het belangrijk vond om uw leerlingen bij te brengen wat democratie is, en om te tonen wat men met democratie kan bereiken (zie notities CGVS, p.26). **Het dient opgemerkt dat uw antwoorden opnieuw slechts weinig serieus te noemen zijn, en absoluut niet getuigen van een ernstige vrees voor vervolging door de regerende partij MPLA.** Voorts dient opgemerkt dat u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud had aangegeven dat uw verzet geresulteerd

had in uw ontslag (zie notities CGVS, p.21). U heeft dit eveneens aangegeven tijdens uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) (zie Vragenlijst DVZ, punt 3, punt 5). Later tijdens het persoonlijk onderhoud heeft u dit op geen enkele manier meer aangehaald, en meer nog, u bleek op de school Imec te hebben verder gewerkt tot uw vertrek uit Angola (zie notities CGVS, p.27), en u stelde zelfs duidelijk dat de directeur niet de tijd heeft gehad om u te ontslaan, omdat uw reis [uw vertrek uit Angola] reeds geregeld was (zie notities CGVS, p.29). **Het dient opgemerkt dat uw verklaringen niet alleen weinig logisch zijn, maar ook simpelweg tegenstrijdig.**

Ten slotte, bleek u met uw eigen, geldig Angolees paspoort het land te hebben verlaten. Dat u met uw eigen paspoort Angola per vliegtuig kan verlaten, wijst er enkel op dat u geenszins door de Angolese autoriteiten wordt gezocht. U verklaarde uit Angola te zijn vertrokken op 2 september 2017 (zie notities CGVS, p.7). U zei dat uw echte, Angolese paspoort en identiteitskaart zich nog bij de persoon bevonden die u tot hier [in België] heeft gebracht (zie notities CGVS, p.8). Dit is de persoon P.C., en deze persoon regelde uw reis. Opmerkelijk genoeg heeft u dit paspoort aangevraagd **in het jaar 2016** (zie notities CGVS, p.11), wanneer u dus reeds was ondergedoken in de stad Uige, onder een valse identiteit. **Dat de autoriteiten van uw land Angola u onder uw werkelijke naam, O.L.V., een paspoort zouden verstrekken, in de periode waarin u beweerde door deze zelfde autoriteiten te worden gezocht, is allerminst aannemelijk.** Uiterst verbazend is ook uw antwoord op de vraag om alles te vertellen wat u heeft gedaan om het land Angola te verlaten (zie notities CGVS, p.12). U stelde enkel een paspoort te hebben aangevraagd en een vaccinatiekaart. Dit antwoord is echter uiterst verbazend, daar u zei reeds in het jaar 2016 een paspoort te hebben aangevraagd, maar slechts op 2 september 2017 te zijn vertrokken. Nogmaals ter bevestiging gevraagd of u uw paspoort werkelijk heeft aangevraagd in het jaar 2016, antwoordde u bevestigend (zie notities CGVS, p.12), hetgeen uw verklaringen ronduit verwarrend maken. Eveneens weinig aannemelijk is dat uw paspoort zich nog steeds bij P.C. zou bevinden. Het gaat immers om uw eigen, geldige paspoort. Gevraagd om welke redenen uw paspoort zich bij de smokkelaar bevindt, zei u dat hij erop had aangedrongen om het paspoort bij te houden, maar dat hij geen uitleg gaf over de redenen daarvoor (zie notities CGVS, p.11). U bleek het hem wel te hebben gevraagd, maar u herhaalde dat hij geen uitleg gaf en enkel had gezegd dat het beter was voor u [mocht hij uw paspoort bijhouden] (zie notities CGVS, p.12). Geconfronteerd met het feit dat het gaat om uw eigen, geldig paspoort, en dat dit paspoort belangrijk kan zijn bij het aanvragen van internationale bescherming, en opnieuw gevraagd om welke redenen u niet aangedrongen heeft om het paspoort terug te krijgen, viel u opnieuw in herhaling, en stelde u dat hij geen uitleg gaf, en dat u verder geen uitleg heeft gevraagd omdat u nog andere kaarten bij zich had, zoals uw kieskaart en uw geboortebewijs. Deze verklaringen zijn echter geenszins aannemelijk. P.C. was immers uw vriend, die u reeds eerder had geholpen bij het verkrijgen van [valse] documenten, en die op de hoogte was van uw situatie (zie notities CGVS, p.10), en die u uiteindelijk ook had geholpen om Angola te verlaten. **Het is dan ook zeer weinig geloofwaardig dat hij het paspoort zou willen inhouden, en dat u niet eens aandrang om het terug te krijgen.** Eveneens absoluut merkwaardig zijn uw verklaringen over het **visum** dat in het paspoort aanwezig is. Het CGVS heeft immers, op basis van uw vingerafdrukken, informatie verkregen over uw visumaanvraag bij de Portugese ambassade in Luanda (zie Visumhit, in blauwe map, landeninformatie). Uit die informatie is duidelijk af te leiden dat u een geldig visum voor kort verblijf (type C) heeft verkregen voor Portugal. Dit visum was geldig van 30 april 2017 tot 13 juni 2017. Echter, tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS gevraagd of er in uw Angolese paspoort een visum aanwezig was, zei u – geenszins ernstig op de vraag antwoordend – dat u daar niets van af weet, en dat u niet weet hoe een visum werkt (zie notities CGVS, p.12). U zei dat u wel een stempel zag in het paspoort, en dat u denkt dat het een stempel van Portugal was. U zei dat u nergens heen was gegaan in verband met uw vertrek (zie notities CGVS, p.13). Wanneer u uiteindelijk werd gevraagd of u foto's of vingerafdrukken heeft moeten afgeven, bleek u dit opeens wel te hebben gedaan, en was u zelf in staat aan te geven dat u naar de Portugese ambassade was geweest. Geconfronteerd met het feit dat u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud had aangegeven niets anders te hebben gedaan dan het aanvragen van een paspoort en een vaccinatiekaart, antwoordde u – opnieuw danig weinig ernstig – dat u de eerdere vraag niet goed begrepen had (zie notities CGVS, p.13). Uw antwoord getuigt echter van bitter weinige ernst, gezien de eerdere vraag om alles over uw vertrek te vertellen duidelijk en uitgebreid toegelicht werd (zie notities CGVS, p.12). U werd ook geconfronteerd met de informatie waarover het CGVS beschikt, en zodoende werd u gevraagd hoe u naar Portugal kon reizen in de maand september, terwijl uw visum slechts geldig was van de maand april tot de maand juni, maar u antwoordde enkel vaagweg dat u al een hele tijd voordien geld had gegeven aan Paulo, en dat u aan het wachten was op een antwoord van hem (zie notities CGVS, p.37). Omdat uw antwoord absoluut niet overtuigend was, werd de vraag u opnieuw gesteld, maar u kon enkel nietszeggend antwoorden dat u het niet kan uitleggen, en dat u het niet weet. **Uw antwoorden getuigen enkel van een moedwillige misleiding van de Belgische asielinstanties**

omtrent uw reisweg naar België, en bijgevolg ondermijnen deze verklaringen - en de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt – de algehele geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Wat betreft uw verklaringen dat u zou zijn **aangehouden bij verschillende manifestaties** in de jaren 2013 en 2015 (zie notities CGVS, p.3), dienen de volgende opmerkingen te worden gemaakt. U stelde aan manifestaties te hebben deelgenomen, en te helpen bij de organisatie van deze manifestaties (zie notities CGVS, p.32). Uiterst bijzonder echter, is het feit dat u de data van deze – volgens uw verklaringen mede door u georganiseerde – manifestaties absoluut niet meer voor de geest kon halen, **zelfs al was u tijdens drie manifestaties aangehouden** (zie notities CGVS, p.3-4). Gevraagd wanneer u gearresteerd bent geweest, stelde u in het jaar 2013 twee maal te zijn gearresteerd, en één maal in het jaar 2015 (zie notities CGVS, p.3). U verklaarde dat u was gearresteerd naar aanleiding van manifestaties waaraan u had deelgenomen. Gevraagd wanneer de eerste manifestatie heeft plaatsgevonden waarbij u bent aangehouden, stelde u het niet precies meer te weten omdat het al een tijd geleden is (zie notities CGVS, p.3). Gevraagd wanneer de tweede arrestatie dan gebeurde, zei u opnieuw dat het in het jaar 2013 was (zie notities CGVS, p.4). Gevraagd of deze manifestaties aan het begin van het jaar 2013 gebeurde, of eerder naar het einde toe, stelde u eerste de vraag niet goed te begrijpen, om daarna te verklaren dat u denkt dat het in de maand april of mei was. **Dat u zich de data niet zou herinneren van manifestaties die u zelf organiseerde, en waarbij u bovendien werd gearresteerd vanwege uw deelname aan deze manifestaties, is allerminst aannemelijk.** Zo ook, wanneer gevraagd werd naar de reden van het houden van deze manifestaties, waren uw antwoorden slechts kort en vaag, en getuigden zij opnieuw van weinig ernst. Gevraagd om welke redenen de manifestatie werd gehouden wanneer u de eerste keer werd gearresteerd, zei u enkel dat jullie [de partij MJRA] wilden dat de MPLA de macht zou verlaten (zie notities CGVS, p.4). Gevraagd om welke redenen de tweede manifestatie werd gehouden waarbij u werd gearresteerd, antwoordde u kortweg dat de reden dezelfde was [als de eerste manifestatie]. **Er kan aldus bezwaarlijk worden gesteld dat u een grote interesse had in deze manifestaties, uw deelname eraan, en uw uiteindelijke arrestaties.** Bovendien, vertelde u dat iedereen na enkele dagen werd vrijgelaten omdat jullie ongewapend waren (zie notities CGVS, p.4). Wanneer aan het einde van het persoonlijk onderhoud wordt gevraagd om welke redenen u niet naar Angola zou kunnen terugkeren, haalt u deze manifestaties opnieuw aan (zie notities CGVS, p.38). U zei niet te kunnen terugkeren omdat u een revolutionair bent. Daarop werd u geconfronteerd met het feit dat u reeds eerder tijdens het persoonlijk onderhoud had gesteld dat de groep waarvan u lid was [de MJRA] uit 3000 leden bestaat, en eveneens werd u de vraag gesteld om welke redenen net u zou worden gearresteerd door de regering. U antwoordde dat uw naam geregistreerd staat omwille van de manifestaties waaraan u had deelgenomen, en u voegde eraan toe – op dezelfde vage manier die kenmerkend is voor de meeste van uw antwoorden tijdens het persoonlijk onderhoud – dat u denkt dat alles wat tegen de regering is, niet graag gezien wordt in uw land [Angola]. **Het dient dan ook opgemerkt, dat hierboven reeds werd vastgesteld dat uw deelname aan de manifestaties, waarbij u beweerde te zijn gearresteerd, geenszins aannemelijk wordt geacht. Dit zowel door uw gebrekkige kennis over deze manifestaties, als door de algehele tendens van uw asielrelaas, die als tegenstrijdig, incoherent en weinig logisch kan worden beschouwd, die getuigt van dergelijk weinig interesse in uw eigen wedervaren, en waarvan de algemene geloofwaardigheid verder ondermijnd wordt door uw poging tot misleiding van de Belgische instanties.**

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient dan ook geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in uwen hoofde een ‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bepaald in de Conventie van Genève, in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft de door u, in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming, voorgelegde kieskaart en geboortebewijs, kan enkel worden geconcludeerd dat zij de bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Er dient opgemerkt dat uit deze documenten enkel kan worden afgeleid dat u geboren bent in Angola, en u er zich geregistreerd heeft om deel te nemen aan de verkiezingen, hetgeen in bovenstaande vaststellingen niet betwist wordt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 26 november 2018 een schending aan van *“artikelen 48/3 tot 48/7, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen; artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen; het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur en vertrouwensbeginsel volgens dewelke, onder anderen, de administratie serieus en zorgvuldig werkt”*.

Wat betreft verzoekers lidmaatschap van de politieke groepering MJRA, betoogt verzoeker dat, *“hoewel verzoeker vage antwoorden heeft kunnen geven op de vragen die gesteld werden omtrent zijn interesse om tot de groep toe te treden, moet gemerkt worden dat het CGVS ook heel weinig en vage vragen heeft gesteld, waarop het bijgevolg heel moeilijk was voor verzoeker om op een preciese manier te antwoorden”*. Hij verwijst hierbij naar de notities van het persoonlijk onderhoud (p. 29) en meent dat het CGVS ofwel nog meerder vragen had *“moeten stellen zodat verzoeker in de positie werd gebracht om meer details en uitleggingen te kunnen geven, bvb. “wat zijn uw verschillende interesses?, waarom deze?, vertel wat uw politieke ambities zijn?, welke functie wil u uitoefenen in het land?, .. ofwel had ze verzoeker moeten waarschuwen dat zijn antwoorden niet voldoende waren.”*.

Verzoeker legt uit dat hij besliste deel te nemen aan de MJRA omdat hij tegen het (huidige) regime is, dat zijn doel was om politiek te bedrijven en iemand te worden in de sector, maar dat hij wist dat de partij nog jong was en dat er nog veel aan moest gewerkt worden voordat de partij en hijzelf gewicht zouden krijgen. Verzoeker stelt dat hij aspiraties heeft om Angola een beter onderwijsstelsel te geven. Hij legt uit dat hij wist dat er andere oppositiepartijen bestaan, maar dat toetreding tot MJRA gemakkelijk en snel zou zijn dankzij zijn oom en zag dit als middel om eindelijk aan politiek te doen.

Verzoeker benadrukt dat hij over de doelstellingen van MJRA coherente verklaringen heeft afgelegd (notities, p. 30) en geeft aan dat de partij voor de rest de verhoging van de prijs van brood en benzine bestreed en meer gelijkheid nastreefde.

Wat betreft zijn taken binnen MJRA verduidelijkt hij dat hij enerzijds op het Facebookprofiel actief was en anderzijds aan manifestaties deelnam. Verzoeker legt uit dat hij op Facebook drie personen contacteerde en hen vragen stelde over de algemene situatie in Angola met als doel meer interesse van die personen te krijgen en meer voorstanders van de partij te hebben. Hij deed dus meer dan enkel T-shirts en pamfletten uitdelen.

Verzoeker voert aan dat hij tijdens het gehoor de kans niet heeft gehad om dit uit te leggen, omdat hem nooit gevraagd werd welke taken hij binnen de partij had. Hij wijst erop dat hij op alle theoretische vragen over MJRA heeft kunnen antwoorden.

Verder legt verzoeker uit dat hij als “kleine” revolutionair eerst discreet wou blijven en meer “macht” wou krijgen en daarna naar buiten komen met zijn lidmaatschap. Verzoeker stelt nog dat hoewel hij zich niet herinnerde wanneer de laatste verkiezingen in Angola plaatsvonden, hij wel weet waarom hij niet is gaan stemmen: boven op het feit dat het systeem corrupt is, was verzoeker op dat moment in Portugal (sinds juni 2017). Betreffende het feit dat verzoeker zich niet voldoende zou informeren naar de situatie van zijn leidinggevendenden in Angola, meent hij dat dit niet voldoende is om te kunnen stellen dat hij nooit lid was van MJRA.

Waar volgens het CGVS verzoekers verklaringen omtrent zijn valse identiteit onder de naam S.M. danig incoherent en bijgevolg weinig geloofwaardig bleken, verduidelijkt verzoeker zijn verklaringen als volgt: *“Op 30 juni 2015 heeft verzoeker de kennis van Deheer P.C. gedaan. Hij was iemand heel invloedrijk met veel contacten, en kon verzoeker helpen met het veranderen van identiteit. Op 6 juli 2015 en tegen 50.000 kwanzas (ongeveer 150 euros) kreeg verzoeker zijn valse naam en papieren. Met deze heeft verzoeker een job bij Ibec gesolliciteerd en gehaald, dankzij zijn jeugdvriend S.Z. die daar al werkte. Eerst februari 2016 is verzoeker dan begonnen werken op school. Dezelfde jaar kreeg hij een nieuwe kieskaart in Luanda onder zijn naam O.L.V., opnieuw dankzij zijn vriendschap met P.C. en zijn invloed en netwerk.”*.

Verzoeker stipt verder aan dat hij Angola in juni 2017 verlaten heeft en vervolgens drie maanden in Portugal verbleven heeft. Hij stelt te hebben verklaard op 2 september 2017 in België te zijn aangekomen. Verzoeker betoogt dat de tolk hem heeft gevraagd wanneer hij in België aankwam, en niet wanneer hij zijn land verliet. Hij voegt eraan toe dat het absoluut zijn bedoeling niet was zijn reis naar Portugal geheim te houden. Verzoeker verklaart verder dat hij dankzij de connecties van P.C. Angola heeft kunnen verlaten met zijn eigen paspoort.

Verzoeker meent tot slot dat het totaal begrijpelijk is dat hij niet meer weet wanneer de manifestaties en zijn arrestaties plaatsvonden, nu het gehoor meer dan 5 jaar na de gebeurtenissen doorging. Waar verweerder verklaart dat verzoekers verklaringen omtrent de manifestaties "kort en vaag" waren, stelt verzoeker dat deze geen enkele keer de moeite heeft gedaan om meer vragen aan verzoeker te stellen of hem te laten weten dat zijn antwoorden niet voldoende waren, wat totaal in strijd is met het vertrouwensbeginsel.

Verzoeker vraagt hem *"de hoedanigheid van vluchteling te erkennen; In ondergeschikte orde, haar de subsidiaire bescherming toe te kennen; In meer ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen;"*

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, §1 van de richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Verzoeker verklaarde Angola te zijn ontvlucht uit vrees voor vervolging door de autoriteiten omwille van zijn lidmaatschap van de MJRA (Movimento di Jovens Revolucionarios de Angola). Hij stelde daarnaast ook vervolging te vrezen omwille van zijn verzet tegen de directeur van zijn school in Uige, omdat deze banden heeft met de regerende partij in Angola (MPLA). De Raad hecht echter geen geloof aan de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten.

2.3.2. Vooreerst weet verzoeker zijn voorgehouden lidmaatschap van de politieke groepering MJRA niet aannemelijk te maken. Wat betreft verzoekers redenen voor toetreding tot de MJRA blijft hij steken in vage verklaringen als *"Ik ben bij die groep toegetreden in 2012, op aanraden van mijn oom A.. Een aantal van zijn vrienden waren bij die groep, ze zochten mensen, met nieuwe ideeën, en mijn oom zag me als iemand die er wel in zou passen, en iets zou kunnen teweeg brengen."*, *"Ik heb altijd verschillende interesses gehad, ik heb altijd interesse gehad in verschillende beroepen, ik zag dit als een opstap om iets anders te beginnen, zo is het hier in BEL ook. Ik ben FR aan het leren, en mijn volgende doel is het NED te leren."* en *"Ik heb ook altijd politieke ambities gehad. En ik wilde samen met die groep evolueren tot een volwaardige partij. Misschien een functie uitoefenen in het land, deelnemen aan verkiezingen."* (notities van het persoonlijk onderhoud van 27 augustus 2018 (hierna: notities), p. 29). Dergelijke vage beweegredenen tonen aan dat verzoeker gezonde ambities heeft maar kunnen bezwaarlijk verklaren waarom verzoeker zich dan zou willen aansluiten bij een dissidente groepering als

MJRA. Evenmin kan zijn eigen persoonlijke belangstelling voor de partij blijken. Verzoeker kon de doelstellingen van de MJRA niet concreet duiden, niettemin hij hierover herhaaldelijk gevraagd werd (notities, p. 29-31). Verzoeker bleef bij vage en onduidelijke verklaringen zoals onder meer *“Ze willen vooral jongeren bereiken, via de opvoeding, dat is het belangrijkste, meest essentiële en dat is toch gebrekkig in mijn land. De meesten onder hen zijn ook actief in de opvoeding, en ze willen enerzijds de opvoeding, en aan de andere kant is er de politiek die heel actief is.”* (notities, p. 29), *“We moesten onze ideeën samen brengen, daarom zijn we gaan spreken met verschillend de univ professoren, ook met Gene Sharp gesproken, die professor politieke wetenschappen aan de universiteit van Massachusetts, en bezig zijn met politieke wetenschap, en met raad en daad bijstaan.”* (notities, p. 30), *“Hij had een andere visie op de partijen die al bestaan, en meer specifiek de partij die aan de macht was, hij had een tegengestelde visie daarover.”* (notities, p. 31), *“Het was gebaseerd op de mens, over de levenskwaliteit, en de kwantiteit ook, dat is het zo ongeveer.”* (notities, p. 31). Met dergelijke vage verklaringen over de standpunten van de MJRA kan verzoeker bezwaarlijk zijn lidmaatschap van de partij aantonen laat staan dat hij ervan lid zou zijn geweest sinds 2012.

Verzoekers argument in zijn verzoekschrift dat *“hoewel verzoeker vage antwoorden heeft kunnen geven op de vragen die gesteld werden omtrent zijn interesse om tot de groep toe te treden, moet gemerkt worden dat het CGVS ook heel weinig en vage vragen heeft gesteld, waarop het bijgevolg heel moeilijk was voor verzoeker om op een preciese manier te antwoorden”* kan niet worden bijgetreden door de Raad. Wat betreft de ondervraging door de *protection officer* kan enkel blijken dat deze de vragen herhaalt of herformuleert wanneer geen relevant antwoord werd gegeven (*“Vertel eens over die revolutionairen: uw eerste contact met hen, wat heeft u aangezet om bij hen aan te sluiten, wanneer was dat, enz?”*), of *“Vanwaar uw eigen interesse, om welke reden wilde u erbij?”*, of *“Maar dit is niet zo maar een groep. deze groep is tegen het regime. behalve uw interesse, is er dan geen andere drijfveer?”*, notities, p. 29). Waar verzoeker verder aanvoert dat hij tijdens het gehoor de kans niet heeft gehad om dit uit te leggen, omdat hem nooit gevraagd werd welke taken hij binnen de partij had, wijst de Raad erop dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker wel degelijk naar zijn taken gevraagd werd (*“Wat waren uw taken?”*, notities, p. 32). Geenszins kan hieruit blijken dat verzoekers talrijke vage antwoorden te wijten zijn aan de vraagstelling. Bovendien werden verzoeker ook open vragen gesteld en kreeg hij daardoor ook de mogelijkheid om zijn verhaal te doen op zijn eigen wijze. Uit verzoekers antwoorden kan enkel blijken dat hij niet veel te vertellen had.

2.3.3. Ook waar verzoeker uitlegt dat hij wist dat er andere oppositiepartijen bestaan, maar dat toetreding tot MJRA gemakkelijk en snel zou zijn dankzij zijn oom en dat hij dit als middel zag om eindelijk aan politiek te doen, licht hij opnieuw niet toe omwille van welke inhoudelijke redenen hij precies voor de MJRA koos. Waar verzoeker zich aansloot bij MJRA omdat hij dit gemakkelijk en snel kon doen via zijn oom, kan bovendien bezwaarlijk een (ernstig) politiek engagement blijken.

2.3.4. Verzoeker beweert (met verwijzing naar de noties p. 30-31) nog dat hij over de doelstellingen van MJRA coherente verklaringen heeft afgelegd en alle theoretische vragen over MJRA heeft kunnen beantwoorden. Uit de lezing van de notities kunnen geen concrete doelstellingen van de MJRA blijken nu alle partijen de massa wil bereiken en aan de macht komen en hierbij ook de jongeren meetrekken. Verzoeker was leraar, dat hij dan een bijzondere interesse toont voor onderwijs en opvoeding kan niet verbazen, doch daaruit kan geen politiek engagement voor een oppositiepartij blijken noch uit een toelichting als, dat de partij gericht is *“op de mens, over de levenskwaliteit, en de kwantiteit ook, dat is het zo ongeveer”*. Bovendien doen deze verklaringen geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker slechts vage en onduidelijke verklaringen aflegde aangaande deze doelstellingen. Van verzoeker, die beweert dat hij sinds 2012 aangesloten is bij de MJRA en omwille hiervan bovendien zijn land van herkomst diende te ontvluchten, kan immers worden verwacht dat hij een doorgedreven kennis heeft over waar deze partij staat en waarnaar het streeft. Dit is niet het geval.

2.3.5. Bovendien legt verzoeker geen enkel document in verband met zijn lidmaatschap neer en weten ook zijn verklaringen aangaande het gebrek hieraan niet te overtuigen. Zo stelde verzoeker dat zijn lidkaart werd bewaard door het partijbestuur en dat deze personen werden gearresteerd (notities, p. 30). Verzoekers uitleg hiervoor, dat hij niet naar buiten wilde komen met zijn lidmaatschap omdat revolutionairen niet graag gezien worden in Angola (notities, p. 30), is onverzoenbaar met zijn verklaringen dat hij (publiekelijk) campagne voerde voor de MJRA en T-shirts en pamfletten uitdeelde (notities, p. 32).

2.3.6. Verder vallen verzoekers beperkte politieke activiteiten en zijn gedesinteresseerde houding niet te rijmen met zijn voorgehouden politiek profiel en vermeende ambities. Zo stelde verzoeker enerzijds dat

hij politieke ambities had en ooit misschien een functie wilde uitoefenen (notities, p. 29), maar bleken zijn taken voor de partij zich te beperken tot het uitdelen van T-shirts en pamfletten (notities, p. 31-32). Daarnaast strijdt verzoekers wens om deel te nemen aan de verkiezingen en uiteindelijk ooit een functie te willen uitoefenen (notities, p. 29) met zijn verklaringen niet naar buiten te willen komen met zijn lidmaatschap omdat revolutionairen niet graag gezien worden (notities, p. 30). Ook waar verzoeker aangaf dat hij, die sinds 2016 een kieskaart had, niet ging stemmen omwille van de corruptie (notities, p. 22), valt dergelijke houding geenszins te verzoenen met zijn politieke ambities (notities, p. 29), zelfs niet met een politieke interesse. Dit blijkt ook uit de vaststelling dat verzoeker zich bovendien niet kon herinneren wanneer de verkiezingen in Angola zijn doorgedaan (notities, p. 20). Verder blijkt verzoeker niet op de hoogte van de gebeurtenissen die volgden op de arrestaties van de partijleiders van de MJRA op 20 juni 2015. Nochtans betroffen deze arrestaties de directe aanleiding van verzoekers vlucht naar de stad Uige, waar hij onderdook en een andere identiteit aannam (notities, p. 20). Verzoeker kon geen precieze details geven aangaande het proces van zijn partijleiders, wist niet of zij nog steeds in de gevangenis zaten en stelde geen contact meer te hebben met hen (notities, p. 23, p. 35). De Raad kan geenszins inzien – noch licht verzoeker aannemelijk toe (*“Ik was dan in het centrum, ik probeer hier een leven op te bouwen, ik probeer me met de dingen die hier belangrijk zijn bezig te houden.”*, *“Ik heb geen toegang tot een telefoon om me de gelegenheid zou bieden om rechtstreeks te weten te komen hoe het met hen gaat, geen toegang tot sociale netwerken.”*, *“Ik heb niet zo'n contact met de pers, sinds ik in het centrum ben, ik kom niet vaak buiten”*, *“Geen social netwerk”* (notities, p. 35) – waarom verzoeker de ontwikkelingen van de situatie van zijn partijleiders niet heeft opgevolgd, temeer nu zijn eigen problemen volgden uit deze arrestaties. Dergelijke desinteresse in de evolutie van zijn eigen problemen ondergraaft dan ook de geloofwaardigheid van zijn beweerde lidmaatschap van de groepering MJRA en zijn vermeende activisme en een eventuele vervolging hiervoor.

2.3.7. Verzoeker betoogt dat hij meer deed dan enkel T-shirts en pamfletten uitdelen en verduidelijkt dat hij enerzijds op Facebook actief was en anderzijds aan manifestaties deelnam. De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud ontegensprekelijk liet optekenen dat hij geen Facebook heeft en nooit een heeft gehad (notities, p. 35), zodat niet aannemelijk is dat hij mensen contacteerde voor MJRA via Facebook. Verzoeker heeft dus ook gelogen over zijn Facebookaccount. Verder wordt de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden deelname aan en organisatie van manifestaties ondergraven door de vaststelling dat verzoeker zich de data van de manifestaties, waarbij hij overigens ook gearresteerd werd, niet kan herinneren (notities, p. 3-4, p. 33), alsook door zijn vage en korte verklaringen over de reden voor het houden van deze manifestaties (notities, p. 4).

Waar verzoeker stelt dat hij eerst als “kleine” revolutionair discreet wou blijven om te kunnen “groeien” en meer “macht” krijgen, komt dit voor als een loutere *post-factum* uitleg en wens. Aangaande het betoog van verzoeker dat hij zich niet herinnerde wanneer de laatste verkiezingen in Angola plaatsvonden omdat hij op dat moment in Portugal was, meent de Raad dat, gezien verzoekers voorgehouden politiek activisme, kan verwacht worden dat hij de verkiezingen daar zou volgen, zelfs wanneer verzoeker zich niet meer in Angola bevond.

2.3.8. Gelet op voorgaande hecht de Raad geen geloof aan verzoekers voorgehouden lidmaatschap van MJRA, noch aan zijn voorgehouden politieke overtuigingen. Aldus kan evenmin geloof gehecht worden aan de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten die uit zijn lidmaatschap voortvloeiden. Hieruit volgt dan ook dat tevens niet geloofwaardig is dat verzoeker Luanda ontvluchtte omwille van de arrestatie van zijn partijleiders en onder een andere identiteit ging onderduiken in Uige, waar hij beweerdelijk problemen kreeg met de directeur van zijn school F.F. omdat verzoeker zich verzette tegen diens eis dat leerkrachten en leerlingen zouden deelnemen aan campagnes voor de regeringspartij, MPLA.

2.3.9. Verzoeker maakt met zijn incoherente verklaringen hoe dan ook niet aannemelijk dat hij onder een valse identiteit onderdook in Uige. Zo verklaarde verzoeker dat hij op het moment dat zijn valse documenten geregeld werden door P.C., reeds werkzaam was aan de school Imec in Uige (notities, p. 8-9). Het valt niet te rijmen dat verzoeker naar een andere stad vluchtte uit angst voor arrestatie door de Angolese autoriteiten en er wilde onderduiken met een andere identiteit, maar toch officieel in eigen naam solliciteerde bij de school Imec. Verzoekers doel van het aannemen van een valse identiteit hiermee wordt ondermijnd. Verzoekers verdere verklaringen houden evenmin steek. Zo liet verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud het volgende optekenen: *“Toen u daar gesolliciteerd heeft, welke naam heeft u dan gebruikt?”*, *“Ik heb met mijn achternaam V. gesolliciteerd, maar S.Z. heeft me geholpen”*, *“Hoe heeft S.Z. u geholpen?”*, *“Ik heb zijn identiteit gebruikt”*, *“Wat bedoelt u daarmee?”*, *“Via een kaart, daar stond geen foto op, maar wel een achternaam.”*, *“U zegt dat u met V. heeft gesolliciteerd op die school, maar dat u S.Z. zijn identiteit heeft gebruikt?”*, *“Iedereen kende me op school met de*

naam V., na twee dagen heb ik contact gehad met S.Z., en dan was het gemakkelijk om in contact te treden met P.C., en mijn ID te wijzigen naar M.” (notities, p. 9-10). Verzoeker weet niet duidelijk toe te lichten hoe hij zijn valse identiteit verkreeg, noch wanneer en hoe hij deze gebruikte om een aanstelling bij de school Imec te bemachtigen. Verder verklaarde verzoeker dat enkel de directie hem kende onder de naam V. en dat deze niet negatief reageerden op zijn naamsverandering “want het is P.C. die bepaald wat kan en niet, wat toegelaten is, of niet” (notities, p. 10). De Raad kan echter niet inzien dat de directie zomaar akkoord zou gaan met de naams- en identiteitswijziging van een pas aangenomen leerkracht, enkel omdat P.C. hem in bescherming nam. Verzoeker maakt met zijn onsamenhangende en ongeloofwaardige verklaringen zijn onderduiken onder een valse identiteit in de stad Uige geenszins aannemelijk. Dit blijkt tevens nu kan worden vastgesteld dat verzoeker aanvankelijk verklaarde dat hij een andere identiteit aannam vanaf 22 juni 2015 (notities, p. 7), om daarna te stellen dat hij in Uige onder zijn eigen naam V. solliciteerde in februari 2016 (notities, p. 9-10) en tevens in 2016 een nieuwe kieskaart aanvroeg onder zijn eigen naam en deze zelf ging ophalen in Luanda (notities, p. 20).

2.3.10. In zijn verzoekschrift verduidelijkt verzoeker zijn verklaringen als volgt: “Op 30 juni 2015 heeft verzoeker de kennis van Deheer P.C. gedaan. Hij was iemand heel invloedrijk met veel contacten, en kon verzoeker helpen met het veranderen van identiteit. Op 6 juli 2015 en tegen 50.000 kwanzas (ongeveer 150 euros) kreeg verzoeker zijn valse naam en papieren. Met deze heeft verzoeker een job bij Imec gesolliciteerd en gehaald, dankzij zijn jeugdvriend S.Z. die daar al werkte. Eerst februari 2016 is verzoeker dan begonnen werken op school. Dezelfde jaar kreeg hij een nieuwe kieskaart in Luanda onder zijn naam O.L.V., opnieuw dankzij zijn vriendschap met P.C. en zijn invloed en netwerk.”. Verzoeker gaat er echter aan voorbij dat de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen grondslag vinden in het administratief dossier en geen ruimte laten voor de nuanceringen die verzoeker *post factum* nog tracht aan te brengen. Het *a posteriori* bijsturen van zijn verklaringen in het verzoekschrift volstaat geenszins om de vastgestelde incoherenties en ongeloofwaardigheden te weerleggen. Deze blijven dan ook onverminderd overeind.

2.3.11. Verder maakt verzoeker zijn problemen met de nieuwe directeur van zijn school F.F. niet aannemelijk. Zo stelde hij bij de DVZ dat hij midden 2017 door de directie van zijn school met de dood bedreigd en ontslaan werd (vragenlijst CGVS, punt 3.5) en bevestigde hij zijn ontslag aanvankelijk in zijn persoonlijk onderhoud (notities, p. 21), terwijl hij even later aangaf dat hij nog op de school gewerkt had tot zijn vertrek uit Angola (notities, p. 27) en dat de directeur de tijd niet heeft gehad hem te ontslaan (notities, p. 29). Dergelijke incoherente verklaringen over eenvoudige doch essentiële zaken ondergraven de waarachtigheid van de problemen die verzoeker beweerdelijk op zijn school kende. Ook de vaststelling dat verzoeker niet in staat was om concreet aan te duiden wanneer en om welke redenen hij tegenstand bood aan de directeur (notities, p. 25-26) ondergraaft de waarachtigheid van zijn voorgehouden problemen. Voorts kon verzoeker slechts vaag aangeven hoe de directeur F.F. zijn werkelijke identiteit te weten kwam (“Hij heeft onderzoek daarnaar verricht, en zo is hij dat te weten gekomen.”, notities, p. 25). Hoe dan ook kan de Raad niet inzien, en licht verzoeker niet toe waarom hij, die beweerdelijk reeds was ondergedoken in Uige uit vrees voor de Angolese autoriteiten, zich dermate aanhoudend en hardnekkig zou verzetten tegen de directeur F.F. (notities, p. 25, p. 27, p. 29), waarvan hij wist dat hij lid en zelfs vice-secretaris van de regerende partij MPLA was (notities, p. 26). Verzoekers verklaringen zijn ongerijmd.

2.3.12. Gelet op het voorgaande maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gezocht werd door de Angolese autoriteiten omwille van zijn lidmaatschap van de MJRA, noch dat hij problemen kende met zijn directeur F.F., die tot de regeringspartij MPLA behoorde. De ongeloofwaardigheid van verzoekers asielmotieven worden bovendien bevestigd door de vaststelling dat verzoeker Angola verliet met zijn eigen, geldig Angolees paspoort. Immers is niet aannemelijk dat verzoeker onder eigen naam zijn land zou ontvluchten indien hij werkelijk door de Angolese autoriteiten werd gezocht. Bovendien stelde verzoeker dat hij dit paspoort heeft aangevraagd in 2016 (notities, p. 11, p. 12) – in tegenstelling tot de informatie verzoekers visumdossier, waaruit blijkt dat zijn paspoort werd afgeleverd op 17 juni 2013 –, toen verzoeker naar eigen zeggen reeds in de stad Uige was ondergedoken onder een valse identiteit, hetgeen verder afbreuk doet aan zijn beweringen over zijn valse identiteit en zijn onderduiken. Daarnaast komen verzoekers verklaringen uit Angola te zijn vertrokken in september 2017 niet overeen met de informatie in zijn visumdossier, waaruit blijkt dat verzoeker een visum type C heeft verkregen geldig van 30 april 2017 tot 13 juni 2017. Verzoeker legde echter ontwijkende en wijzigende verklaringen af aangaande zijn visum (notities, p. 12-13) en weet verder niet te verklaren hoe het komt dat hij in september 2017 uit Angola kon vertrekken, terwijl zijn visum slechts geldig was tot 13 juni 2017 (notities, p. 37-38). De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker zijn paspoort, waarin eventuele in- en uitreisstempels staan, niet neerlegt en dat zijn uitleg hiervoor, namelijk dat hij zijn eigen geldig paspoort

aan zijn smokkelaar en vriend P.C. had gegeven, niet aannemelijk is (notities, p. 11). Verzoekers onaannemelijke verklaringen over het tijdstip waarop hij zijn land verliet, zijn visum en de afwezigheid van zijn paspoort ondermijnen zijn algehele geloofwaardigheid. Verzoeker faalt *in casu* in de op hem rustende medewerkingsplicht.

2.3.13. Verzoeker verduidelijkt in zijn verzoekschrift dat hij Angola in juni 2017 verlaten heeft en vervolgens drie maanden in Portugal verbleven heeft. Hij voert aan dit ook zo te hebben verklaard tijdens zijn persoonlijk onderhoud en betoogt dat de tolk hem heeft gevraagd wanneer hij in België aankwam, niet wanneer hij Portugal verliet. De Raad stelt echter vast dat dit niet meer dan een blote bewering betreft, nu verzoeker gedurende het persoonlijk onderhoud geen enkele opmerking maakt over de vertalingen van de tolk. Bovendien blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat verzoeker later in het onderhoud – na de door verzoeker betwiste vraag – wordt geconfronteerd met de vaststelling dat verzoekers visum geldig was van 30 april 2017 tot 13 juni 2017, doch dat verzoeker verklaarde gereisd te hebben in september. Er kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker hier niet verduidelijkt dat hij Angola in juni 2017 verlaten had, zoals wordt geopperd in het verzoekschrift, doch louter liet optekenen: *“Ik had al een hele tijd voordien geld gegeven aan Paulo, en ik was aan het wachten op een antwoord van hem.”*, *“Hoe kan u gereisd hebben in september als het visum niet geldig was?”*, *“Dat kan ik niet uitleggen, dat weet ik niet.”* (notities, p. 37-38). Verzoeker heeft aldus wel degelijk getracht zijn werkelijke tijdstip van vertrek uit Angola voor de Belgische asielinstanties te verbergen.

2.3.14. De door verzoeker neergelegde documenten – zijn kieskaart en geboortebewijs – kunnen voorgaande vaststellingen niet doen ombuigen. Verzoekers geboortebewijs is hoogstens een bewijs van zijn identiteit. Zijn kieskaart werd hierboven reeds besproken.

2.3.15. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.4.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.5. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf april tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK